Ἱδρυτὴς † Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
29
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1968
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 813
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ 1
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε» (Πετ. Α. 1,7)

Μὲ ρεῦμα ποταμοῦ συνηθίζουμε νὰ παρομοιάζουμε τὴν διαρκῆ. τὴν ἀκατάσχετον καὶ πρὸς τὰ ἔμπρὸς πορείαν τοῦ χρόνου. Καὶ εἶναι ἡ παρομοίωσις ἐξόχως ἐπιτυχή. Ὅπως τὰ ποτάμια ὕδατα πειθαρχικὰ μοιραῖα προχωροῦν ἀενάως καὶ σταθερῶς μὲ σκοπὸν ἀμετάθετον τὴν συνάντησιν μὲ τὰ πελάγη καὶ τοὺς ὠκεανοὺς ἔτσι καὶ ὁ χρόνος κυλάει συλεχῶς μὲ σκοπὸν ἀμετακίνητον τὴν συνάντησιν τῆς αἰωνιότητος.

Ἡ μοιραία αὐτὴ ροὴ δὲν μᾶς ἀφήνει ἀνεπηρεάστους καὶ ἀδιαφόρους, διότι ἐπιφέρει βραδείας μὲν ἀλλὰ σταθερὰς ἀλλαγὰς καὶ ἀλλοιώσεις εἰς τὴν ψυχοσωματικὴν ζωήν μας. Κυρίως μᾶς φθείρει, μᾶς μεταποιεῖ τὴν ὅλην ὑπόστασιν, μᾶς γηράσκει, μᾶς πλησιάζει πρὸς τὸ ἀναπόφευκτον τέλος τῆς γηΐνης περιπετείας μας. Τὰς δυσμενεῖς αὐτὰς ἐπιρροὰς τὰς αἰσθάνονται μὲ ἐνάργειαν καὶ πικρίαν οἱ προκεχωρημένοι εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς. Καὶ αὐτοὶ κυρίως προσφέρουν ἀφειδῶς καὶ δέχονται εὐχαρίστως τὴν ἔκφρασιν εὐχῶν ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ ἑκάστου νέου ἔτους. Εἶναι ἕνας τρόπος αἰσιοδόξου ἀντιδράσεως εἰς τὴν πικρὰν ἐμπειρίαν τῆς παροδικότητος καὶ φθαρτότητος. Ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους εἶναι εὐάρεστοι αἱ ἐπίκαιροι εὐχαί. Τολμήσατε νὰ καταρασθῆτε κάποιον κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους. Καὶ θὰ διαπιστώσετε διὰ τοῦ ἀρνητικοῦ τούτου τρόπου πόσον εὐπρόσδεκτοι εἶναι παρὰ πάντων, νέων καὶ ὡρίμων αἱ ἑορτιοι εὐχαί. Ἀλλὰ αἱ εὐχαὶ μόναι οὐδὲν ἐπιτυγχάνουν. Τὰ λόγια ὁσονδήποτε εὐμενῆ καὶ εὐάρεστα καὶ πλούσια εἰς ἀγαθὰ αἰσθήματα καὶ ἄν εἶναι, δὲν παύουν νὰ εἶναι λόγια. Παρὰ τὰς σφοδρὰς ἐπιθυμίας ἢ προλήψεις μας οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἠμποροῦν ἀφ' ἑαυτοῦ των νὰ ἀσκήσουν. Μὲ λόγια δὲν ἀποκτᾶ ὁ ἀσθενὴς ὑγείαν, ἢ ὁ πτωχὸς εὐμάρειαν, ἢ ὁ ἄτυχος τύχην. Χρειάζεται ὁπωσδήποτε καὶ ἡ θετικὴ καὶ εὐνοϊκὴ πρὸς ἀλλαγὴν δραστηριότης. Καὶ μάλιστα δραστηριότης, ποὺ δὲν ἀναβάλλεται διὰ τὴν αὔριον, ἀλλὰ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ παρὸν καὶ συνεχίζεται ἀδιαπτώτως εἰς τὸ ἑκάστοτε παρόν. Διότι αὐτὸ καὶ μόνον ἐξουσιάζομεν ἐκ τοῦ χρόνου. Τὸ παρελθὸν ἔχει χαθῆ καὶ δὲν ξαναγυρίζει. Τὸ δὲ μέλλον εἶναι ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας μας. Μόνον διὰ τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ παρόντος οἰκοδομοῦμεν αἴσιον καὶ εὐτυχὲς μέλλον.

Διὰ κάθε συνειδητὸν ὅμως χριστιανὸν μέλλον δὲν εἶναι ἐκεῖνο ποὺ περικλείεται μεταξὺ τοῦ ἑκάστοτε παρόντος καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς γηΐνης ὑπάρξεώς μας. Ἀλλὰ διασκελίζει τὰ μοιρσία ὅρια τῆς φυσικῆς ζωῆς καὶ ἐκτείνεται εἰς τὴν πέραν τῶν τάφων χώραν τοῦ θείου μυστηρίου. Εἰς τὴν χώραν ὅπου εἶναι ἱδρυμένη ἡ ἀτελεύτητος βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο τὸ μέλλον καλεῖται νὰ οἰκοδομήσῃ διὰ τὸν ἑαυτόν του ὁ φιλοσοφημένος ὁ φωτισμένος χριστιανός. Ὁ ἐπίγειος χρόνος τοῦ βίου μας εἶναι ἕνα τίποτε συγκρινόμενος μὲ τὴν ἄνευ ἀρχῆς καὶ ἄνευ τέλους ἐπουράνιαν αἰωνιότητα. Καὶ ὅμως αὐτὸ τὸ λογικῶς τίποτα τῆς ἐπιγείου περιπετείας μας κερδίζει τὴν αἰωνιότητα, ἄν ὁ τρόπος τῆς ζωῆς μας εἶναι πιστός, εὐλαβής, ἐνάρετος, ἅγιος.

Ἡ αἰωνιότης ὡς ἰδεῶδες καὶ στόχος τῶν σκέψεων καὶ τῶν πράξεων μας συμπληρώνει τὸ νόημα τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς. Εἶναι ὅ,τι ἀκριβῶς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ θαλασσίου ταξιδίου διὰ τὸν θαλασσοπόρον. Ὅ,τι εἶναι ἡ σκεπὴ διὰ τὸ οἰκοδόμημα. Ὅ,τι εἶναι ὁ καρπὸς διὰ τὸ ὀπωροφόρον δένδρον. Χωρὶς τὴν κορώνα τῆς αἰωνιότητος, ἡ ζωή μας εἶναι μία ἄσκοπος πορεία, μία περιπλάνησις διὰ μέσου τρικυμιῶν καὶ λαιλάπων, ἕνα ἱστόρημα γραμμένο ἀπὸ τὸ χέρι κάποιου μοχθηροῦ καὶ μισανθρώπου παρανοϊκοῦ.

Κανένας ἅγιος δὲν μελαγχόλησε ποτέ, δὲν πικράθηκε ποτέ, δὲν ἀναστέναξε μὲ ἀπόγνωση μόνο καὶ μόνο διότι μαράθηκε ἡ ζωηρότης καὶ τὸ κάλλος τῆς νεότητός του, διότι εἰσῆλθεν εἰς τὴν περίοδον τῆς παρακμῆς καὶ τοῦ γήρατος, διότι πλησίασε τὸ μοιραῖον τέρμα τῆς σωματικῆς ζωῆς. Ἀλλὰ κάθε ἅγιος αἰσθάνονταν ἀτιθέτως μιὰ ἐσωτερικὴ χαρὰ νὰ λούζῃ τὸν ψυχικόε του κόσμο, νὰ εὐφραίνῃ τὴν συνείδησή του. Γιατὶ ἄραγε; Διότι ὁ κάθε ἅγιος βιώνει ἐν χρόνῳ διὰ τῆς πίστεως, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ὑπερκοσμίου προσδοκίας τὴν αἴγλην καὶ εὐφροσύνην τῆς αἰωνιότητος. Εἰς τὴν σωματικὴν φθορὰν ἀντιτάσσει: «Καὶ ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου» εἰς τὴν ἐπουράνιον βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἰς δὲ τὰς λύπας ἀντιτάσσει τὴν θείαν ὑπόσχεσιν: «Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον».

Εἰς ἐμπειρίαν τῶν βιωμάτων τῶν ἁγίων μᾶς καλεῖ ὁ Ἀπόστολος. Μὲ καρδιὰ δονουμένη ἀπὸ θεῖον δέος καὶ σέβας, παραγγέλλει, νὰ περάσουμε τὸν καιρὸ τῆς προσκαίρου διαμονῆς μας ἐδῶ εἰς τὴν γῆν. Τὸ δέος καὶ σέβας τοῦτο θὰ μᾶς ἐμπνέει ζωὴν πίστεως, ἤθους, ἀδιαβλήτου ἐργασίας, αἰσιοδοξίας καὶ ἐλπίδος. Μὲ τὴν συμβουλὴν αὐτὴν τελειώνω εὔχομαι εἰς ὅλους τὸ Νέον Ἔτος μεστὸν χριστιανικῆς ἐμπειρίας καὶ πνευματικουλικῆς εὐφροσύνης.

ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ φύλλο ἐκάναμε διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν περιφορᾶς δίσκου στὶς ἐκκλησίες κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας. Λευκρινίζομε ὅτι ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις ἀφορᾶ τοὺς ναοὺς τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Διὰ τὴν ὕπαιθρο ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύη τὸ παλαιὸ καθεστώς. Θὲ ἦτο ἐὐχῆς ἔργον νὰ καταργηθῆ ὁ δίσκος σ' ὅλο τὸ Κράτος. Ἀλλά, ἔπως εἶναι γνωστό, στὶς ἐπαρχίες οἱ ἐκκλησίες ἀπολοῦν σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸ προϊὸν τοῦ «κυριακάτικου δίσκου. Μάλιστα δὲ ἐδῶ στὴν Χαλκιδικὴ πολλὲς ἐκκλησίες, ὅπως εἶναι ἐπόμενο, μὲ μεγάλη δυσκολία ἀντιμετωπίζουν τὰ οἰκονομικά τους πρ βλήματα.

Θὰ πρέπη νὰ φθάση σὲ ἐξαιρετικὸ ἐπίπεδο ὀργανώσεως τὸ Κράτος μας, διὰ νὰ κατορθώση νὰ παρέχη ἐκεῖνο τὴν ἀπαιτουμένη οἰκονομικὴ συνδρομὴ στοὺς ναούς. ὥστε νὰ λείψῃ ὁ δίσκος ἀπὸ τὴν ἐκκλησία

✻ Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ ✻

ΔΕΙΓΜΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

ΔΩΡΑ κάθε λογῆς καὶ παιγνιδάκια ἐμοίρασε ἡ ἑταιρεία «Λευκόλιθοι Γερακινῆς» στὰ παιδάκια ὅλων τῶν ἐργοζομένων στὴν ἐπιχείρησιν.

Εἶναι τοῦτο ἕνα σπουδαῖο δεῖγμα ἀνθρωπισμοῦ καὶ προσεγγίσεως τοῦ ἐργοδότου πρὸς τὸν ἐργάτη Φαίνεται ὅτι οἱ διοικοῦντες τὴν ἐπιχείρησιν ὄχι μόνο ἐνεστερνίσθησαν τὶς ἀντιλήψεις τῶν συναδέλφων τους τῶν προηγμένων ἐπιχειρήσεων τῶν Δυτικῶν χωρῶν ἀλλὰ καὶ κατενόησαν κατὰ θαυμάσιο τρόπο ὅτι τὸ «χαμογέλο φιλότιμο» θαυματουργεῖ, ὅταν καταλλήλως κεντρισθῆ. Διότι οἱ Ἕλληνες ἐργάτες εἶναι πολλαπλασίως ἀποδοτικώτεροι φιλοτιμούμενοι παρὰ πιεζόμενοι.

ΣΧΕΔΙΟ ΠΟΛΕΩΣ

ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΟ τὸ σχέδιο πόλεως Πολυγύρου δὲν ἀπετέλεσεν, ὡς ἀνεμένετο καὶ ἔπρεπε, ὥστήριο δύναμιν δι' ἀξιοποίησιν τοῦ ζωτικοῦ γώρου τοῦ Πολυγύρου, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐν πολλοῖς ἀνέκυψε καὶ καθήλωσε σὲ ἀπαράδεκτα διὰ τὴν ἐποχή μας ἐπίπεδα τὴν οἰκοδομικὴ καὶ ἐπεκτατικὴ δραστηριότητα.

Ὁ Πολύγυρος εὑρέθη κτισμένος στὴν σημερινή του θέσιν διὰ λόγους ἱστορικῆς ἀναγκαιότητος Οἱ λόγοι οὗτοι ἐξέλιπαν σήμερα. Καμάλιστα διὰ τὴν ἐπιτυχῆ μάχη τῆς ἐπιβιώσεως καρίσταται ἀδήριτος ἀνάγκη ὁ Πολύγυρος νὰ ἐπεκταθῆ πρὸς τὸν γῶρο Ἁγίας Μαγδαληνῆς—Ἐθνικοῦ Σταδίου.

Ὁ κ. Δήμαρχος ἔχει καὶ θέλησιν καὶ πυγμὴ Διοραστικός, ὅπως εἶναι, ἀσφαλῶς ἀντιλαμβάνεται ὅτι τὸ μέλλον τοῦ Πολυγύρου εὑρίσκεται συνηρτημένο μὲ γενναία τροποποίησιν τοῦ σχεδίου πόλεως ἤ σύνταξιν—τὸ κ λύτερο—ἑνὸς νέου μοντέρνου καὶ συγχρονισμένου σχεδίου.

Αὐτὰ ἐπιβάλλουν οἱ καιροί· καὶ αὐτὰ προσδοκᾶ ἡ κοινὴ Γνώμη,

Ο κ. ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΡΙΣΤΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΣ σὲ πανελλήνιο κλίμακα ὁ κ. Παῦλος Χαριστὸς διὰ τὶς ἀξιόλογες μακροχρόνιες φυτολογικές του ἐρευνες καὶ μελέτες. Ἔχει δημοσιεύσει ὡς τώρα πολλὰ ἄρθρα σὲ ἐφημερίδες καὶ περιοδικά Μετὰ τὸ σημαντικό του καὶ πρωτότυπο πόνημα «ΤΟ ΑΝΘΟΣ» ὁ κ. Χαριστὸς ἐξέδωκε τὸ νέο του βιβλίο «Η ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΧΑΩΡΙΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ».

Εἶναι ἕνα θαυμάσιο καὶ ποκὺ ἐνδιαφέροον βιβλίο. Γραμμένο μὲ μεθοδικότητα καὶ τέχνη εἶναι πολὺ εὔληπτο καὶ χρήσιμο. Ἀποτελεῖ πράγματι μία σπουδαία προσφορὰ πρὸς τὴν Χαλκιδική.

ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΘΗ

ΑΔΙΑΒΑΤΟΣ καὶ ἐπικίνδυνος, σὲ πολλὰ σημεῖα, κατέστη ὁ δρόμος Ἁγίου Δημητρίου Μεγάλης Παναγίας. Εἰδικώτερα στὶς θέσεις «Ἄνω Μετόχι», Μαντριά». »Πουρνάρα» μέχρι «Τσοῦρια». Ἐπιστολογράφος μάλιστα μᾶς διεκτραγωδεῖ τὴν ἀφάνταστο ταλαιπωρία, στὴν ὁποία ὑπεβλήθησαν ἐπὶ πεντάωρο οἱ ἐπιβάτες ἑνὸς πουλμαν πρὸ ἡμερῶν, ὅταν τοῦτο ὑπέστη μεγάλη ζημία καὶ ἐχρειάσθη προσπάθεια ἰσόχρονος τοῦ ὁδηγοῦ διὰ νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν βλάβη.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξαποσταλῇ καὶ ἐκεῖ κάποιο μηχάνημα διὰ νὰ ἐπισκευάσῃ τὸν ἄθλια καὶ κατεστραμμένο αὐτὸ δρόμο. Χειμῶνας εἶναι καὶ δὲν χρεωστοῦν τίποτε οἱ ἄνθρωποι νὰ ὑφίστανται δι' ἕνα τυξ δι «τῶν παθῶν τους τὸν τάραχο».

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ

ΟΠΩΣ εἶναι γνωστό, διὰ τῶν λεωφορείων μεταφέρονται, χωρὶς συνοδεία, διάφοροι σάκκοι, δέματα, σημειώματα κ.λ.π. Ἡ εὐθύνη τῆς μεταφορᾶς βαρύνει τὰ πρακτορεῖα κινήσεως καὶ τοὺς βοηθοὺς τῶν αὐτοκινήτων.

Παρατηρεῖται ὅμως τὸ φαινόμενο νὰ λησμονοῦνται τὰ πρὸς μεταφορὰ δέματα στὸ λεωφορεῖο καὶ νὰ μὴ παραδίδωνται στὸν τόπο προορισμοῦ. Πολλάκις μάλιστα κάνουν κύκλο δύο καὶ τριῶν ἡ-

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ἕν ἔτος, τὸ 1968, ἐξέπνευσεν, ἀφοῦ ἐχάρισεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἡμέρας χαρᾶς καὶ λύπης, ὥρας εὐτυχίας καὶ στιγμὰς θλίψεως καὶ νέον ἀνατέλλει ἔτος, τὸ 1969, ἀντιστοιχοῦν πρὸς ἕνα δευτερόλεπτον ἔναντι τοῦ ἀπείρου χρόνου, πρὸς ἕνα παλμὸν τοῦ ἀπείρου μέλλοντος. Τὸ νέον ἔτος τὸ προσανατενίζομεν μετὰ θάρρους καὶ ἀπολύτου αὐτοπεποιθήσεως εἰς τὰς ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς τῆς Ἑλλάδος δυνάμεις.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ χώρα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς σοφίας, ὁ τόπος ὅπου ἤνθισεν ὁ πολιτισμὸς καὶ ἠνδρώθη ἡ ἐπιστήμη, ἡ σοφία καὶ ἡ τέχνη καὶ ἀπὸ ὅπου ἐξαπελύθη τὸ φῶς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ αἱ μεγαλουργίαι κατεθάμβωσαν τὴν οἰκουμένην καὶ κατὰ τὸ νέον αὐτὸ ἔτος θὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν στίβον τῶν εὐγενῶν καὶ ἐποπολιτιστικῶν ἀγώνων τῆς ἀνθρωπότητος μὲ ὅλην τὴν ἁρμόζουσαν σοβαρότητα καὶ αὐτοπεπυίθησιν. Αἰσθάνεται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αὐτοπεποίθησιν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ δικαίου πόθου αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τῆς Ἑλλάδος, ὥστε παραβλέπων κάθε ἀντιξοότητα, θὰ βαδίσῃ μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ αἰσιοδοξίαν, πλήρης αὐτοπεποιθήσεως πρὸς τὴν χαρὰν μιᾶς ὡραίας ἀνατολῆς, ἡ ὁποία προβάλλει ὡς ὑπόσχεσις τῆς νίκης τῆς θελήσεώς του διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν γαλήνην τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν μεγάλων ἀνασκοπήσεων, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀπευθύνεται πρὸς τὴν ὑπερτέραν Δύναμιν, πρὸς τὸν ἀνώτατον Νοῦν καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἐνίσχυσίν του. Πρὸς τὴν Δύναμιν αὐτὴν ἄς στραφῶμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον καὶ ἄς ζητήσωμεν τὴν ἐνίσχυσίν της ὥστε νὰ ὑποστῶμεν τὰς νέας ἐπιθέσεις τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιφυλάσσουν αἱ ἀντίξοοι περισιάσεις τῆς ζωῆς χωρὶς νὰ κλονισθῶμεν καὶ νὰ εὑρεθῶμεν ὅλοι ἀκλόνητοι εἰς τὴν σκοπιὰν ὅπου ἕκαστος ἔχει ταχθῆ.

Τὰ ἔτη τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς σημειοῦνται ὡς δευτερόλεπτα ὑπὸ τοῦ παγκοσμίου ὡρολογίου καὶ δι' αὐτὸ κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ἀφίνῃ νὰ διέρχεται ἀχρησιμοποίητος ὁ ἐλάχιστος αὐτοῦ χρόνος χωρὶς νὰ προαγάγῃ ὄχι μόνον τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία πραγματεύεται τὰς σχέσεις αὐτοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, δηλαδὴ τὸν ἐξωτερικὸν πολιτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ πρὸς παντὸς τὸν ἐσωτερικόν, τὸν ψυχικὸν πολιτισμόν, τὸν πολιτισμὸν τοῦ πνεύματος, ὁ ὁποῖος χαρίζει τὸν ψυχικὸν τοῦ ἀτόμου πλοῦτον.

Ξενοφὼν Ι. Χατζησαράντος

ΝΕΟΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Τοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαναστατικῆς τεχνολογικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς προόδου, ἡ γεωργία ἀποτελεῖ σήμερον τὸ ἐπίκεντρον τῶν πλέον ἐντυπωσιακῶν μεταβολῶν, αἱ ὁποῖαι τὴν εἰσάγουν εἰς τὴν δυναμικὴν φάσιν τῆς ἐκβιομηχανίσεώς της. Οὕτω, ἡ γεωργία ἐμπαίνιζεται ὡς ὁ ταχύτερος ἀναπτυσσόμενος κλάδος ἀκόμη καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν βιομηχανίαν εἰς τὰ προηγμένα κράτη τῆς Δύσεως. Τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν ἀφήνει ἀνεπηρέαστον καὶ τὴν ἑλληνικὴν γεωργίαν, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὴν κρισιωτέραν φάσιν τῆς ἀναπτύξεώς της, ὑπὸ τὴν πίεσιν βαθυτέρων ἀνακατατάξεων εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

Ἤδη ἤρχισαν νὰ κερδίζουν τάσεις, αἱ ὁποῖαι, μολονότι δὲν φαίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως ἐφικταὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὕπαιθρον, προβάλλονται ὡς μοναδικὴ λύσις διὰ τὴν ἐπὶ ἐπιχειρηματικῶν βάσεων ὀργάνωσιν τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων. Ἀντικειμενικὸς σκοπός, ἐν Ἑλλάδι, διὰ τῆς κινητοποιήσεως τοῦ κεφαλαίου ὡς θεμελιώδους πρὸς τοῦτο παράγοντος εἶναι ἀληθὲς ὅτι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν στρέφεται ἤδη ἡ γεωργικὴ πολιτικὴ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, χαράσσουσα νέους ὁρίζοντας εἰς ἕνα παραγωγικὸν τομέα, ὁ ὁποῖος μόλις τώρα προσπαθεῖ νὰ ἀπαγκιστρωθῇ ἀπὸ τὰς παραδοσιακὰς μορφὰς ἐκμεταλλεύσεώς του.

Ὁ νέος αὐτὸς προσανατολισμός, ἱστορικῆς, πράγματι, σημασίας διὰ τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν, διευκολύνεται χάρις εἰς σειρὰν νομοθετικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀποδέσμευσιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ θὰ ἐνθαρρύνουν ἀποφασιστικῶς τὴν ἀνάληψιν παρ' αὐτῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως εἰς τὸν γεωργικὸν τομέα. Εὑρισκόμεθα ἤδη πρὸ τῶν ἐπαναστατικῶν ἐκείνων διαρθρωτικῶν μεταβολῶν εἰς τὴν γεωργίαν μας, αἱ ὁποῖαι θὰ συντελέσουν εἰς τὸ νὰ ἀναδυθοῦν μονάδες γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἱκαναὶ νὰ ἐπιπλεύσουν εἰς τὸν ἀνταγωνιστικὸν στίβον τῶν προηγμένων χωρῶν. Ἡ βιομηχανική, ἄλλωστε, γεωργία ἀποτελεῖ τὸν ἀσφαλῆ δραματισμὸν τοῦ μέλλοντος, τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν, ἐν τούτοις, νὰ προσεγγίσωμεν διὰ τοῦ σχεδιασμοῦ ἀπὸ τοῦδε τῶν καταλλήλων ἐνεργειῶν μας. Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔχει ἤδη ἀντιληφθῆ ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχεν ἐπωμισθῆ μὲ τὴν βαρεῖαν ἀποστολὴν τῆς καθοδηγήσεως τοῦ ἡμίσεως σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας προόδου. Ἀντιθέτως, εἰς τὴν βιομηχανίαν ὀλίγοι μορφωμένοι ἄνθρωποι εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφασίσουν σχετικῶς. Εἶναι, ἐξ ἄλλου, καὶ ἡ δυσπιστία τοῦ ἐργατικοῦ κατὰ τὰ ἄλλα Ἕλληνος ἀγρότου, ἔναντι παντὸς μέτρου δυναμικοῦ νὰ τὸν ὑποβάλῃ εἰς δοκιμασίαν.

Παρὰ ταῦτα, ὁ Ἕλλην ἀγρότης πρέπει νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἰδικήν του οἰκονομικὴν αὐτάρκειαν, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτόν, ὄχι ἁπλῶς νὰ ρυθμίζῃ «τὰ τοῦ οἴκου του», ἀλλὰ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν δρᾶσιν του, ἐντασσόμενος εἰς τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα τῆς χώρας. Διὰ νὰ καταστῇ, ὅμως, οὗτος ἱκανὸς νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ οἰκονομικῶς ἐνεργοῦ ἀτόμου, πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ μόρφωσιν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν τεχνικήν, οἰκονομικὴν καὶ ὀργανωτικὴν πλευρὰν τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις ἔθεσε, ἤδη, διὰ τοῦ πενταετοῦς προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις πρὸς διευκόλυνσιν εἰς τὰ στοιχεῖα τῆς νέας γενεᾶς τῶν ἀγροτῶν ἡ ὁποία ἔχει τὴν σφραγῖδα τῆς Θείας Δωρεᾶς καὶ κατέχεται ἀπὸ τὸν διακαῆ πόθον τῆς μορφώσεως.

Ὁ γεωργικὸς τομεὺς ἔχει ἴσως τὴν μεγαλυτέραν ἀνάγκην τῆς ἐπικρατήσεως πλέον ἐξειδικευμένων μορφῶν ἐπαγγελματικῆς δράσεως. Τὸ γεωργικὸν ἐπάγγελμα δὲν ἔχει ἀποκτήσει ἀκόμη τὴν ἰδιόμορφον ὀντότητα καὶ περιωπὴν πρὸ παντὸς δὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐξειδίκευσιν, εἰς τὸν ἐπιβαλλόμενον τουλάχιστον βαθμόν. Ὁ Ἕλλην ἀγρότης πρέπει ὄχι μόνον νὰ παύσῃ νὰ εἶναι ἄβουλον ἄτομον καὶ ἐπαίτης, ὅπως τὸν εἶχε καταντήσει ἡ κομματικὴ σκοπιμότης, ἀλλὰ καὶ νὰ γίνῃ ὁ σύγχρονος ἐπιχειρηματίας καὶ παράγων τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας, μὲ ἐξέχουσαν κοινωνικὴν ἀποστολήν. Ἐν ὀλίγοις πρέπει νὰ καταστῇ αὐτοδύναμος κοινωνικοοικονομικὴ μονὰς μέσα εἰς τὸ εὐρύτερον κύκλωμα τῆς Ἐθνικῆς δραστηριότητος, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην τῆς ἐνεργοῦ καὶ ἀποφασιστικωτέρας συμβολῆς του, διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τοὺς στόχους τοῦ πενταετοῦς προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις ἐχάραξε μίαν τολμηρὰν πολιτικήν, ἡ ὁποία πείθει καὶ οὐχὶ ἐξαναγκάζει) τὸν ἀγρότην, νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ὀρθὸν δρόμον εἰς ὅλας τὰς φάσεις τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας. Ἡ ἐπιβίωσις δὲν θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν συνέχισιν τῆς κρατικῆς ἐπιδοτήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, ἀλλὰ ἀπὸ συνεχῆ προσπάθειαν δυναμικῆς ἀναμετρήσεως εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν. Εἰς τὴν νέαν γεωργικὴν πολιτικήν, ἡ προστασία δὲν ἀποτελεῖ, ὡς παλαιότερον τὸν αὐτοσκοπόν, ἀλλὰ τὸ μέσον τὸ ὁποῖον δὲν ἐπαναπαύει, ἀλλὰ εἰσάγει τὸν ἀγρότην εἰς τὸν ἀναγκαῖον προβληματισμὸν διὰ τὴν ἀνάπλασιν καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεώς του.

Οὕτος, ἔχων ἐξασφαλισθῆ τὴν πλήρη κάλυψίν του ἐκ μέρους τοῦ κράτους, δύναται εὐχερῶς νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς ἐξειδικεύσεως καὶ βελτιώσεως τῆς παραγωγῆς του, θέων εἰς κίνησιν ὅλα τὰ διαιτιθέμενα ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τεχνολογίας μέσα. Ἡ θαρραλέα διείσδυσις εἰς τὴν ἀγοράν, δικαιώνει τὸν ἀγρότην ὡς παραγωγὸν καὶ ἐπιχειρηματίαν καὶ τὸν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν μετριολατρικὴν νοοτροπίαν τῆς ἀναμονῆς. Αἱ ἀνωτέρω σκέψεις ἀποβλέπουν εἰς ἕνα καὶ μοναδικὸν σκοπόν. Ὁ Ἕλλην ἀγρότης νὰ ἀναλάβῃ τὸν πραγματικὸν ρόλον του, εἰς ἕνα εὐρύτερον οἰκονομικὸν χῶρον, δίδων, οὕτω, διέξοδον εἰς τὰς ἐπιχειρηματικῆς φύσεως ἀνησυχίας του.

ΑΛΕΞΑΝ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ὑπουργὸς Γεωργίας

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΟΡΕΣΤΙΑΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γνωστοποιοῦμε ὅτι τὸ Ξενοδοχεῖον ('Ορεστιὰς Καστοριᾶ) Γωνία Ὀλύμπου — Ἀγνώστου Στρατιώτου 14 Πλησίον 6ου ΚΤΕΥΑ Χαλκιδικῆς Ἀνακαινισθὲν καὶ Ἐξοπλισθὲν μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα. Παρέχει δέ, ἄνετη καὶ εὐχάριστη διαμονή Ὅλα τὰ δωμάτια εἶναι:

Εὐάριστα καὶ εὐήλια

Συνιστῶμεν πρὸς τὸ συμφέρον σας νὰ προτιμήτε τοῦτο διότι ἐπὶ πλέον οἱ τιμὲς εἶναι Δυϊκές

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ Ι. ΜΙΧΑΛΙΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Φροντιστηρίου ἀνακοινοῖ ὅτι, μετὰ τὰς ἑορτὰς θὰ ἀρχίσουν νέα τμήματα Ἀγγλικῶν διὰ ἀρχαρίους μαθητάς.

Πληροφορίαι Ἐγγραφαὶ εἰς τὸ Φροντιστήριον

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30

Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73.114

ΤΜΗΜΑΤΑ

Παθολογικὸν — Καρδιολογικὸν — Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν — Ὀρθοπεδικὸν — Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια Πολυτελείας Α. Βαθ. Β. βαθ. Γ. θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

ΒΕΡΜΟΥΤΗ BINCO ROSSO

ΟΙΝΟΙ:

ΝΙΚΟΛΑ΄

Ρετσίνα ΕΛΛΑΣ — Ρετσίνα ΝΙΚΟΛΑ. Παρθένων Ἀρετσίνωτο. Ροδίτης. Φιλέρι. Κίτσαμος. ΝΙΚΟΛΑ΄. Μαυροδάφνη. Ἄννα Μαρία Νικολά. ΜΟΝ ΠΛΑΙΣΙΡ Νικολά.

Ἀγοράζοντας τὰ προϊόντα σας ζητᾶται νἆναι ΝΙΚΟΛΑ΄. Μιὰ δοκιμὴ σᾶς πείθει. ΠΙΝΩ Βερμούτη ΝΙΚΟΛΑ΄

Καὶ πᾶνε ὅλα καλὰ

Καὶ ἑορταστικὰ σὲ ὡραῖο Ἀμπαλάζ.

NICOLA

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΚΑΡΑΠΑΤΣΙΑ

Γενικὸς ἀντιπρόσ. Βορείου ΕΛΛΑΔΟΣ

Φράγκων 10 — ΤΗΛ 73 349 — 33 272

Κάτωθεν Σχολῆς ΔΕΛΑΣΑΛ

Πολυτελής, σύγχρονος Γενικὴ Κλινικὴ ὅλων τῶν Εἰδικοτήτων καὶ ἀκτῖνες Χ

«Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ»

ΝΙΚ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ — Χειρουργοῦ
ΑΡ. Τ. ΙΒΙΖΑ — Χειρουργοῦ
Γ. ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑ — Παθολόγου

ΠΡΑΣΑΚΑΚΗ 2 Τηλ. 73-650, 78-064

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 7

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μὲ τὸ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
Ὁ ἀδύνατος γίνεται ΚΑΛΟΣ
Καὶ ὁ καλὸς ΑΡΙΣΤΟΣ

ΝΙΚ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΣΟΥΔΗΣ

Καθηγητὴς — Φροντιστὴς

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
Μέλος τῆς Ἑνώσεως Ι. Δ. Ε. Ε. Τ. Β. Ε.
Ἰδιοκτῆται—ἐκδόται Κληρονόμοι Ν. Γεροχρίστου
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Διευθυντὴς Δ ΚΟΥΤΣΗΣ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΕΚΕΡΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἐτήσιαι	δρχ.	80
Ἐξαμήνου	δρχ.	40
Λοιπῆς Ἑλλάδος		
Ἐτήσιαι	δρχ	100
Ἐξαμήνου	δρχ.	50
Κοινὸ ἡτων κατώτερον ὅριον δρ.		*200*
Δήμων κατώτερον ὅριον δρ.		*300*
Ὀγανισμῶν κλπ.	δρχ.	300
Ἐξωτερικοῦ		
Ἀμερικῆς δολλάρια		*15*
Αὐστραλίας δολλάρια		*15*

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Διακηρύξεις κλπ τὸ χιλιοστόμετρον δραχ 2,50
Συμφώνως τῇ ὑπ ἀριθ. 318/98] 53 ΓΔΙΓ 45 ἀπόφ ὑπουργ Οἰκονομικῶν
Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν
Κοινωνικὰ Συνδρομητῶν 20
Μὴ Συνδρομητῶν 25

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
«ΦΩΝΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»
Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι διὰ διαταγῶν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης (Γεν. Ἐπιτελεῖον Ναυτικοῦ) προκηρύσσονται διαγωνισμοὶ πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ Βασ Ναυτικὸν α) 135 Κελεστῶν Μηχανικῶν β) 12 Κελευστῶν Ἀρχειοφυλάκων καὶ γ) 35 Κελευστῶν Διαχειριστῶν.

Διὰ σχετικὰς πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀποταθοῦν καὶ εἰς τὸ Β' τμῆμα Νομαρχίας.

Ε. Ν.
Ὁ Διευθυντὴς
Ἀστέριος Δερβίσης

ΠΩΛΕΙΤΑΙ γεωργικὸς κλῆρος 64 στρεμμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων 25 στρέμματα ἐκχερσωμένα μὲ παραγωγικὰ ἐλαιόδενδρα, εἰς θέσιν «Ἁγία Κυριακή».
Πληροφορίαι Βασ. Κεραμιδᾶν Πολύγυρον.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κτῆμα εἰς τοποθεσίαν «Ἁγιονέρι» Ἁγίου Βλασίου, λόγω γήρατος.
Πληροφορίαι εἰς Ἐμμ Ἀρετάκην Πολύγυρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΔΕΛΛΙΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ
Χειρουργὸς Γυναικολόγος
Μετεκπαιδευθεὶς ἐν Λονδίνῳ
Πλάτωνος 3
Γωνία
Ἐγνατία—Πλάτωνος)
ΤΗΛ 66. 00
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΑΛΗΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ

ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Παλληκάρι ἦταν καμμιὰ εἰκοσαριὰ χρονῶν, ψηλὸς σωστὸς ἀντρείκλα καὶ μορφόπαιδο ὁ Χρισταδουλος ὁ Σαράφης ἀπ' τὴν Ἀρναία, ὅταν εἶχε ὁ πατέρας του πάει σίδικο στὴ Στρατονίκη καὶ δούλευε μὲ τὰ παιδιά του.

Μιὰ μέρα τὸν ἔστειλε ὁ πατέρας στὸ Στρυμωνίτη νὰ πάρη κάτι παραγγελίες καὶ τὸ βράδυ νὰ γυρίση χωρὶς ἄλλο, γυρνῶντας ὅμως βρῆκε τοὺς δικούς του ἀρκαντάσηδες τοὺς Λεωνίδαν Τσότσιον, Στέργιον Ἀρβανίτην, Ἀριστ Κολιβάκην Σιάκον πίνοντας κουτσόπιναν στοῦ Λεωνίδα τὸ μαγαζί.

Βρὲ καλῶς τοῦ Κοτόδουλο! κάτσε μωρὲ νὰ πάρς κανένα. Στρώθηκε κι' αὐτός, τὸ ἕνα ἔγιναν πεντέξι καὶ τὸ γλέντι ἄναψε, μὲ τραγούδια, πειράγματα κι' ἀστεῖα.

Μερακλῆς ἀπὸ τότε γιὰ τὰ παληὰ τραγούδια στάθηκε ν' ἀκούσῃ καὶ τὸ παληὸ τραγούδι ποὺ τὸ τζιτζίνιζε κλέφτικα ὁ Ἀρβανίτης.

Ἀπ' τὸ Σιουφέρι γύριζαν
μὲ τοὺς φεργάδες πάουν
Ἄϊντε νὰ πᾶ νὰ πατήσουμε
στὸν Ἄσβορο τὸ κάστρο.
Νὰ πάρουμε ἄσπρα κι' φλουριὰ κὶ καρυγρόσια
Ἀνοιξε κόρη Θόδουρη κορίτσι Θοδουράκη
Δὲν σᾶς ἀνοίγω μπρὲ σκυλιὰ σκυλιὰ ἀρβανιτάδες
γιατ' ἔχω Τούρκικου χαζνὰ κι' ἔχω ρουμέϊκα βόλια
Ἔχω καὶ τὴ πηγίνα μου στὸ πῦργο κλειδωμένη.
Νιὰ τὰ σιτζίμια ἔριχναν στὸν πύργο ἀπεβαίνουν.

Ἄμα γύρισε στὸ μαγαζὶ τοῦ λέει ὁ πατέρας του. Θὰ πᾶς ἀπόψε στὴ Λιαρίγκουβλη καὶ ταχιὰ θὰ πάρς ἕνα μλὰρ νὰ φέρς πιτσιὰ ποὺ ἦρταν ἀπ' τ' Σαλονίκ. Παλληκάρι γεροδεμένο καθὼς ἦταν, δὲν λογάριαζε πορεία ὁ Χρισταδουλος Ξεκινάει ἀπ' τὴ Στρατονίκη, περνάει τὰ Σάγειρα. στοῦ Βόκα, τίναξε ἀκόμα ἕνα διπλὸ κὶ δρόμο γιὰ τὴν Ἀρναία ἐλίγο νύχτωσε. Ἔφτασε στὴ χωρούδα καὶ κατηφορίζοντας βρέθηκε κοντὰ στὶς «Νύφης τὸ Γεφῦρι».

Κοντοστάθηκε καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ θυμήθηκε ὅσα εἶχε ἀκούσει γιὰ τὰ στοιχειὰ κατὰ φαντάσματα ποὺ βγαίνουν τὴ νύχτα στῆς «Νύφης τὸ Γεφῦρ» καὶ κυττάζοντας κάτω τοῦ φάνηκε ὅτι εἶδε φῶτα, σὰν χρυσὲς γραμμὲς καὶ κάτι μάτια ποὺ γυάλιζαν καὶ ἡ φαντασία του σχημάτισε μιὰ νύφη στολισμένη

Φοβισμένος τρέχει καὶ λαχανιασμένος φτάνει στὴν Ἀρναία Δὲν λέει σὲ κανέναν τίποτε γιὰ ὅτι εἶδε.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ φόρτωσε τὰ πετσιὰ στὸ μουλάρ καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴ Στρατονίκη. Ὅταν ἔφθασε στῆς «Νύφης τὸ Γεφῦρι» στάθηκε νὰ δῇ τὶ γίνεται κεῖ κάτω Καὶ εἶδε τότε τρία τέσσερα σκυλιὰ ποὺ ἔτρωγαν ἕνα ψῶφιο ἄλογο Ἂν δὲν τὸ διεπίστωνε αὐτό, κανένας δὲν θὰ τὄβγαζε τὴν ἰδέα ὅτι δὲν εἶδε νύφη στολισμένη τὸ βράδυ ἐκεῖνο. Ἀνάμεσα στὸ Νεοχώρι καὶ τὰ Στάγειρα ἤτουνα ἕνα ξύλινο γεφύρι ποὺ ἤτουνα σ' ὅλους γνωστὸ τῆς «Νύφης τὸ Γεφῦρι». Ἀλλὰ πῶς πῆρε τὸ ὄνομα αὐτὸ καὶ ποιὰ εἶναι ἡ ἱστορία του. μᾶς τὸ διηγήθηκε ὁ μπάρμας Ἀργύρης μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ διηγηματικό του τρόπο

Τὰ παληὰ χρόνια ἕνας νέος ἀπὸ τὸ Νεοχῶρι ἦταν «συνδεδεμένος» μὲ μιὰ κοπέλλα ἀπ' τὰ Στάγειρα τὸ παληὸ χωριὸ «Μαχαλᾶ» Μὲ τὰ αὐστηρὰ ἤθη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ ἐπαφὲς τῶν ἀρραβωνιασμένων ἦταν πολὺ ἀραιὲς καὶ πάντοτε μὲ συμπαράσταση καὶ ἄλλων συγγενῶν.

Ἔτσι κι' ὁ Νεοχωρίτης πήγαινε ἀπὸ κάποιε κ' ἔβλεπε τὴ «συνδεδεμένη» του στὸ Μαχαλᾶ καὶ μιὰ φορὰ τὸν κάμαν καὶ τραπέζι, ποὺ κάθησαν ὅλοι οἱ σπιτικοί. Κάθησαν δὲ κατὰ σειρὰν καὶ ἡ νύφη κι' ὁ γαμπρὸς ἀντικρυστά. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ πεθερὰ ἔφερε στὸν πεθερὸ νὰ σπρώξη τὸ τσανάκι μὲ τὴ σαλάτα γιατὶ δὲν φτάνει ὁ γαμπρὸς «φτάνω λέει ὁ γαμπρός, φτάνω ὦς τ' νύφ» κι' ὁ πεθερὸς ἀγριεμένος φωνάζει. «Φτάνει ὦς τ' νύφ μὰ σοὶ τσακίζουν τὰ χέρια»

Ἐπὶ τέλους ἔφτασ' ὁ καιρὸς καὶ ὡρίστηκε καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου. Ἑτοιμάσθηκαν ὅλοι καὶ καβάλα στ' ἄλογα στολισμένα μὲ τριὲς καὶ παρδαλὰ μαντήλια καὶ βλέποντας παρδαλές. πῆραν τὸ δρόμο γιὰ τὸ Μαχαλᾶ προπορευομένου τοῦ «μπράτμου» μὲ τὸ φλάμπουρο καὶ τὰ λαλούμενα

Ὅταν ἔφτασαν κοντὰ στὸ γεφῦρι ἡ νύφη κάτι εἶτε στὴ μάννα της κρυφὰ κι' ἐκείνη στὶς ἄλλες γυναῖκες καὶ στὸν πατέρα κι' ἐκεῖνος ἔδωκε παραγγελιὰ νὰ σταματήσουν.

Τότε οἱ γυναῖκες τριγύρισαν τὴ νύφη, ἔκαμαν ἕνα κύκλο, τὴ βάλαν στὴ μέση γιατὶ «ζωρίστηκε» ἡ κοῦτέν κι' ἤθελε νὰ ξαλαφρώσ. Καὶ γιὰ νὰ μὴ γίνη σούσουρο οἱ γυναῖκες ἄρχισαν καὶ τραγουδοῦσαν.

Μάρ' μέσ' τῆς νύφης τὰ λουλούδια
τρία πουλάκια κελαϊδοῦσαν
τοῦνα λέει τ' ἄλλο κλαίει,
τ' ἄλλο κελαϊδεῖ καὶ λέει'
ὅλη νύχτα περπατοῦσα
σκοτεινὰ δίχως φεγγάρι
τὰ παπούτσια στὸ ζουνάρι
ὦς ποὺ νάβρω τὴν ἀγάπημ
κεῖ ποὺ πῆγα καὶ τὴ βρῆκα
στὰ κλωνιὰ περιπλεγμένη
στὰ λουλούδια στολισμένη
κ' ἔπλεκε χρυσὸ γαϊτάνι

Τὸ πῆραν χαμπάρι καὶ οἱ ἄντρες κ' ἔκαμαν κι' αὐτοὶ ἕνα κύκλο γύρο ἀπ' τὶ γυναῖκες κι' ἄρχισαν νὰ τραγουδοῦν.

Κάνε νύφημ' τοῦ νερόσ
τοῦ ψιλόσ' ι τοῦ χουντρὸς

Ξεκίνησαν ὕστερα μὲ τὰ τραγουδια καὶ τὰ λουλούμενα, ἔφτασαν στὸ χωριό. Ἔγινε ὁ γάμος μὲ ὅλα τὰ συνηθισμένα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ποὺ βάσταξε μιὰ βδομάδα. Ὅταν τὰ σπεθερικὰ γύριζαν πίσω γιὰ τὸ χωριό. Ἕνας σταμάτησε ἀπὸ περιέργεια, νὰ δῇ τὶ ἔγινε στὸ γεφῦρι, καὶ εἶδε ἕνα λουλούδι πιὸ μεγαλύτερο καὶ ζωηρότερο ἀπ' τ' ἄλλα ποὺ ἦταν καὶ μυρωδάτο Καὶ εἶπαν ὅλοι ὅτι «ἐκεῖ ἔκατσε ἡ νύφ».

Κι' αὐτὸ τὸ λουλοῦδι δὲν ἦταν ἄλλο παρὰ «ρ γανι» κι' ἀπὸ τότε ἔμειν νὰ βάζουν πάνω στὰ Μαντεμοχώρια, ἕνα μάτσο ρ γανι στὰ προικιὰ τῆς νύφης.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τὸ λαναριστήριον Ν Μουδανιῶν τύπου ΚΛΑΥΤΟΝ, μετὰ λαναρφυτιλιέρας Γαλλικῆς προελεύσεως ἑνὸς δυναμοῦ 7 ἵππων, ἅπαντα ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ σὲ τιμὴν εὐκαιρίας.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδίῳ Θεόδωρον Βαμβακίδην Ν. Μουδανιά.

ΠΡΟΣ
Τοὺς κ.κ. Προέδρους Κοινοτήτων Χαλκιδικῆς
Τὸ καλλιτεχνικὸν Μαρμαρογλυφεῖον Ν. Λαλούμη—Ἰ. Μακαντάση, πλατεῖα Παλαιοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ, τηλέφωνον 516.654 Θεσσαλονίκη. Διαθέτει πλουσίαν ἔκθεσιν ἑτοίμων Ἡρώων ὡς καὶ ποικιλίαν σχεδίων αὐτῶν. Ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευήν, μεταφορὰν καὶ τοποθέτησιν τούτων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Κ. Παλαιολόγου 17
(Παραπλεύρως Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς πλησίον ΚΑΜΑΡΑΣ)
Δέχεται 1—2 καὶ 5—8 μ.μ.
ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

ΑΘΩΣ- ΤΟ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΟ ΒΟΥΝΟ

Ὑπάρχει σήμερα στὴν ἐποχὴ τῶν μεγάλων ἐφευρέσεων καὶ ἀνακαλύψεων ἕνας τόπος ὅπου ἂν ἐξαιρέσουμε μερικὲς λεπτομέρειες, τὰ κτίρια, ἡ συνήθειες, τὰ ἔθιμα, ὅλα τὰ μικροπράγματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς ἐθυμίζουν τὸν Μασαίωνα καὶ τὴν ἀλλόκοτή του ἀτμόσφαιρα Τὸ μυστηριῶδες αὐτὸ τμῆμα τῆς γῆς μας ὁ Ἄθως τὸ Ἅγιον Ὄρος μιὰ χερσόνησος τῆς Μακεδονίας ποὺ ὑψοῦται πάνω ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, καὶ ποὺ ἐδῶ καὶ χίλια χρόνια κοπλέον ὀφιερώθηκε ἀπὸ τοὺς αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου στὴ σιωπὴ καὶ στὴν προσευχή.

Ἡ ἔξις καὶ τὸ μυστήριο τοῦ Ἄθω, εἶναι τέτοια ποὺ ὁ' ὅλη τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴ τοῦ δίνουν ἕνα συμβολικὸ ὄνομα: Τὸ μυστικὸ βουνό Ὅλες οἱ χῶρες ὅπου βασιλεύει ἡ Ὀρθόδοξη Θρησκεία στρέφουν τὰ βλέμματά τους στὴ χερσόνησο αὐτὴ σὰν στὸ κέντρο τῆ πίστεώς τους καὶ τὸ ὄνομά της προφέρεται μὲ ἱερὸ σεβασμὸ ἀπὸ τὶς παγωμένες στέππες τῆς Σιβηρίας, ἴσαμε τὶς ἀπέραντες ἀπὸ καφτὴ ἄμμο ἐρήμους τῆς Αἰγύπτου.

Ἐκεῖ στὸ μυστικὸ βουνὸ ὀρθώνοντας, χωρισμένα τὸ ἕνα ἀπ' τ' ἄλλο ἀποστάσεις λίγων χιλιομέτρων εἴκοσι μεγάλα κτίρια, παρόμοια μὲ πύργους τοῦ θρύλου ριγμένα στὶς πλαγιὲς τῶν βουνῶν, στημένα πάνω στ' ἀκροτήρια ἢ προφυλαγμένα σὲ μιὰ χαρούμενη λαγκαδιά. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ Μοναστήρια αὐτὰ ἀποτελοῦν «κοινόβια». Πίσω ἀπ' τὰ πανύψηλα τεῖχη των βασιλεύει μιὰ μεγάλη αὐστηρότης, καὶ ὁ ἡγούμενος ἔχει μιὰ ἀπόλυτον καὶ καθολικὴν ἰσχύν. Οἱ καλόγηροι ἐγκαταλείποντος ὅτι ἔχουν καὶ δὲν ἔχουν, ζοῦν σὲ κελλιὰ καὶ τρῶνε ὅλοι μαζί, χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προφέρουν οὔτε μία λέξη Τὰ ἄλλα μοναστήρια εἶναι «ἰδιόρυθμα». Στὰ δεύτερα αὐτὰ ὁ κανονισμὸς εἶναι λιγώτερο αὐστηρῶς οἱ μοναχοὶ ζοῦν ἐκεῖ μιὰ ζωὴ ἐλεύθερη Ὁ καθένας του ἔχει καὶ τὴν ἰδιαίτερη κατοικία του, μὲ τὸ δικό του μαγειρεῖο του, τὰ ἔπιπλά του τοὺς ὑποστικτικούς του, διατηρῶντας ἔτσι ὅλα τὰ προνόμια ποὺ τοὺς παρέχει ἡ περιουσία τους, τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ διατηροῦν ἀφοῦ δώσουν ἕνα μικρὸ μέρος στὸ μονοστήρι γιὰ νὰ καλυφθοῦν τὰ γενικὰ ἔξοδα. Ἕνα συμβούλιο διωρισμένο γιὰ ἕνα χρόνο διοικεῖ τὴν Κοινότητα.

Βρ'σκει κανεὶς ἀκόμα στὸν Ἄθω «σκῆτες» μικρὰ χωριουδάκια κατοικειμένα ἀπὸ Μοναχοὺς ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς, τὴν ζωγραφικὴ εἰκόνων, τὴν ξυλογλυπτικὴ «καλῦβες» ἢ κελλιὰ δηλαδὴ σπιτάκια ποὺ συγκεντρώνονται τρεῖς ἢ τέσσαρες μοναχοὶ γιὰ νὰ κάνουν ἀπὸ κοινοῦ τὶς προσευχές τους. Στὶς πιὸ ἐπικίνδυνες πάλι πλαγιὲς τῶν βουνῶν, σὲ μέρη ποὺ γιὰ νὰ φθάση κανεὶς πρέπει νὰ εἶναι σπουδαῖος ὀρειβάτης, κρέμονται μικροσκοπικὰ σπιτάκια. Ἐκεῖ ζοῦν, μέσα σὲ ἀφάνταστες στερήσεις, οἱ ἐρημίτες, ποὺ κάποτε ζητοῦν πάλι καταφύγιο στὶς σπηλιὲς τῶν

Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Θ. ΜΠΑΤΣΙΟΣ
Δικηγόρος,
Γραφ Ἀριστοτέλους 14
ΤΗΛ 62—436
Οἰκία Ἐγνατία
ΑΡΙΘ. 101
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δ^Ρ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΡΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΝΑ ΔΕΛΛΙΟΥ-ΚΑΡΝΗ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡ. 78 237
Ἑρμοῦ 65 Τηλ.
ΟΙΚ. 72 993
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΖΗΝΑ
ΚΑΛΙΜΑΡΗ-ΜΟΣΚΟΒΟΥ
Καθ' ἑκάστην
ΔΕΧΕΤΑΙ
Καὶ ὥρας 8—2 καὶ 5—8 εἰς τὸ ἰατρεῖον της.
(ΠΑΗΣΙΟΝ Τοῦ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ)
Μὲ τὰ πλέον σύγχρονα μηχανήματα, καὶ ἀκτῖνες X
Εἰς ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Α΄ ΕΡΓΑ

1) Νομαρχιακοῦ Ταμείου

Κατεβλήθη ἡ ἀξία ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, ἀνερχομένη εἰς δραχμὰς (256.000).

2) Δήμων καὶ Κοινοτήτων

Ἐμελετήθησαν διάφορα δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἔργα προϋπολογισμοῦ συνολικῆς δαπάνης δραχμῶν (434.000).

Β.΄ ΓΕΩΡΓΙΚΑ

Ἐσυνεχίσθη ἡ ἐνημέρωσις καὶ ἐκπαίδευσις τῶν ἀγροτῶν τοῦ Νομοῦ ἐπὶ διαφόρων ἐποχιακῶν γεωργοκτηνοτροφικῶν θεμάτων.

Συνετάγη πρόγραμμα ἐξηλεκτρισμοῦ διὰ ἀρδευτικοὺς σκοπούς.

Ἐγένετο διανομὴ 275 οἰκοπέδων εἰς κατοίκους τῶν κοινοτήτων Ν. Συλλάτων, Ν. Φωκαίας καὶ Ν. Ποτιδαίας.

Γ.΄ ΔΑΣΙΚΑ

Ἐσυνεχίσθησαν αἱ ὑλοτομίαι ἐπὶ δασοσυστάδων ἀπασχοληθέντων ἐν συνόλῳ (200) δασεργατῶν.

Παρήχθησαν συνολικῶς (350) τόννοι καυσοξύλων.

Ἐγένετο παραχώρησις δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων εἰς (3) ἀκτήμονας καλλιεργητάς.

Ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι ἀναδασώσεως.

Ἐγένετο συντήρησις δασικῆς ὁδοῦ 15 χιλιομέτρων.

Τὴν 17ην τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐγένετο ἡ δευτέρα ἐξόρμησις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πρασίνου, εἰς Δῆμον Πολυγύρου καὶ τὰς Κοινότητας Ὁρμυλίας, Βραστῶν καὶ Παλαιοχώρας.

Ἐκαλλιεργήθησαν τὰ δασικὰ φυτώρια Ἀρναίας καὶ Κακκάβου ἐκτάσεως 34 στρεμμάτων ἐτησίας παραγωγῆς 1.500.000 φυτωρίων.

Ἐφυτεύθησαν 240.000 φυτώρια θαλασσίας πεύκης, τραχείας, μαύρης κυπαρίσσου καὶ ἐλάτης ἐπὶ ἀναβαθμίδων 650 στρεμμάτων.

Ἐγένετο ὁδοστρωσία δασικῆς ὁδοῦ μήκους 1.000.

Ὁμοίως συντήρησις δασικῆς ὁδοῦ μήκους 20.000 μέτρων.

Δ.΄ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Τὴν 19—11—1968 ὁ κ. Νομάρχης συνοδευόμενος ὑπὸ ὑπηρεσιακῶν παραγόντων μετέβη εἰς τὸν Δῆμον Ἀρναίας ὅπου συνεζήτησε καὶ ἐπέλυσε διάφορα θέματα τοῦ Δήμου.

Ὁμοίως παρεκολούθησε συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ διέθεσεν ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου 120.000 διὰ ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος ὑδρεύσεως τῆς Ἀρναίας.

Ὡσαύτως ἐπιθεώρησεν τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας.

Ὁ Νομάρχης
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΛΙΩΤΗΣ

Εὐχαὶ

Ἑνώσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Πολυγύρου εὔχονται εἰς τὰ μέλη του εὐτυχισμένος καὶ ἐπικερδὴς ὁ καινούργιος Χρόνος 1969.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰωάν. Τσαγκάρης
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἀντών. Ἀμπαρᾶς

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τὴν ἀγαπημένην μας ἀδελφὴ Φλώρα ποὺ ἠρραβωνίσθη μετὰ τοῦ ἐξαιρέτου νέου Γεωργίου Τριγώνου ἐκ Θεσσαλονίκης εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Οἰκογένεια
Βασ. Τσίκουλα

—Εἰς τὴν ἀγαπημένην μας ἀνεψιὰ Φλώρα Τσίκουλα ποὺ ἠρραβωνίσθη μετὰ τοῦ κ. Γεωργίου Τριγώνου ἐκ Θεσσαλονίκης εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Οἰκογένεια
Στέλλιου Ταρκάση

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 73 εὑρευούσης Ἑταιρίας Περιωρισμένης Εὐθύνης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Γρηγοριάδη, Ἐμπορικὴ Ἑταιρία Π. Ε.», ἐκπροσωπουμένης νομίμως ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ αὐτῆς Τηλεμάχου Νικολ. Γρηγοριάδη, κατοίκου Θεσσαλονίκης

Προτιθεμένη νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς «Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α. Ε» καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου, προοριζομένου διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ξενοδοχείου, οὗ τὰ σχέδια ἐνεκρίθησαν παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 15.126]6920] 6—8—1968 ἐγγράφου ἐγκρίσεώς του, δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης καὶ ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου ἀκινήτου κτήματός μου, ἤτοι ἐπὶ ἑνὸς ἀγροῦ συνολικῆς ἐκτάσεως χιλίων (1.000) τετραγωνικῶν μέτρων, περίπου, ἤ ὅσης ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι, κειμένου ἐν θέσει «Σουλῆνα» τῆς κτηματικῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Κασσάνδρας, ὁριζομένου νότιον, Ἀνατολικῶς καὶ Βορείως μὲ ἀγρὸν Κωνσταντίνου Μεγαλοφώνου, Δυτικῶς μὲ τουριστικὴν ὁδὸν Παλιουρίου Θεσσαλονίκης καὶ Νοτίως μὲ δάσος, ὡς εἰδικώτερον προσδιορίζεται κατ' ἔκτασιν καὶ ὅρια εἰς τὸ ἀπὸ 10—11—1968 τοπογραφικὸν διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ μηχανικοῦ Τηλεμάχου Γρηγοριάδη, ἐπισυνημμένου εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 11349]13—11—1968 πωλητήριον Συμβόλαιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κασσάνδρας Ἀναστασίου Συλελόγλου καὶ ἀποτελοῦντος ἐνιαῖον σύνολον μετ' αὐτοῦ.

Διακηρύσσω

Ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου κτήματος τυγχάνω ἀποκλειστικὴ κυρία, νομεὺς καὶ κάτοχος, περιελθόντος μοι ἐξ ἐξαγορᾶς παρὰ τῶν 1) Δημητρίου Κωνσταντινούδη τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Αἰκατερίνης, 2) Χρήστου Κωνσταντινούδη τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Αἰκατερίνης, 3) Ἀχιλλέως Κωνσταντινούδη τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Αἰκατερίνης, ἁπάντων κατοίκων Κρυοπηγῆς, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11 34]1968 πωλητηρίου συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Κασσάνδρας Ἀναστασίου Συλελόγλου, νομίμως μεταγραφέντος ἐν τόμῳ 38ῳ καὶ ὑπ' αὐξ ἀριθ. 20 τῶν βιβλίων μεταγραφῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Κασσάνδρας, εἰς δὲ τοὺς δικαιοπαρόχους μου ὡς ἐκ διαθήκης κληρονόμων τοῦ τὴν 4 Φεβρουαρίου 1941 ἀποβιώσαντος πατρὸς των Κωνσταντίνου Γεωργίου Κωνσταντινούδη ἢ Κωνσταντινίδη κατοίκου ἐν ζωῇ Κρυοπηγῆς, ὅστις κατεῖχεν καὶ ἐνέμετο τοῦτο κατὰ πλῆρες δικαίωμα κυριότητος ἀπὸ Τουρκοκρατίας μέχρι τοῦ θανάτου του,

Προσκαλῶ

Ὅθεν πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου κτήματός μου, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παράγρ. δ.' τοῦ Νόμου 374]1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις», γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 14) 2)1968

Διὰ τὴν Ἑταιρίαν
«Ἀδελφοὶ Γρηγοριάδη
Ἐμπορικὴ Ἑταιρία Π. Ε.»
Τηλέμαχος Γρηγοριάδης

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΡΧΩΝ

Εἰς ἀπάντησιν σχολίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἶναι τόσο Δύσκολο;» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ 800 φύλλον τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα, σχετικῶς μὲ τὴν τοποθέτησιν καὶ δευτέρου διδάλου εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Πολυχρόνου, τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Πολυγύρου:

1) Τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Πολυχρόνου εἶναι πράγματι 2)θέσιον οἱ ὑπηρετοῦντες ὅμως μεταβαίνοντες εἰς διδακτικὸν προσωπικὸν ἀνάγκαι ἑτέρων σχολείων τῆς περιφερείας μας δὲν ἐπιτρέπουν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀριθμοῦντος νῦν 45 μαθητὰς ἐν ὅλῳ.

2 Ἄλλωστε ἡ ὑφισταμένη ἐν τῇ περιφερείᾳ μας ὑπεραριθμία κατὰ φύλον καθιστᾶ ἀδύνατον τὴν διὰ ὀργανικῆς τοποθετήσεως διδάσης πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως θήλεος τοῦ ὡ ἄνω δημοτικοῦ σχολείου, καθ' ὅσον οὐδεμία ἐκ τῶν διδ)λισσῶν ἠτήσατο μετάθεσιν εἰς τοῦτο

3) Ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν τοποθέτησιν ἱερέως εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο, πληροφορούμεν ὑμᾶς, ὅτι οὗτος ἐνεργεῖ αἰ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν Δ. 3885]1958, αἵτινες ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐφαρμογήν, καθ' ὅσον ἡ θέσις ἄρρενος τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Πολυχρόνου κατέχεται ὀργανικῶς ὑπὸ διδ)λου, ὅστις δὲν εἶναι νόμῳ δυνατὸν νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς θέσεώς του διὰ νὰ καταλάβῃ ταύτην ἱεροδιδάσκαλος.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ ἐπιθεωρητὴς
Δημ. Ἐκπαιδεύσεως
Πολυγύρου
Κων. Παναγιωτίδης

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ κ. Βασίλειος Ν. Τσίγγας Πολιτικὸς Μηχανικὸς δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις λόγῳ πένθους.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΟΙΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ κ. ΠΑΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΟΜΠΗΝ

Ἡ «Ὥρα τῆς Ὑπαίθρου» Ε.Ι.Ρ.

1η Ἐρώτησις

Κύριε Ὑπουργέ,

Ὅπως ἐξήγγειλε τελευταίως ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπαδόπουλος, δύο ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους στόχους τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ διὰ τὸ 1969 εἶναι ἡ Παιδεία καὶ ἡ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ πρὸς ἀνακούφισιν καὶ περίθαλψιν τῶν ἀσθενεστέρων οἰκονομικῶς τάξεων. Ὅπως ἀνεκοινώθη ἐπίσης, ὁ τομεὺς τῆς κοινωνικῆς περιθάλψεως ὑπήχθη εἰς τὸ ὑφ' ὑμᾶς Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νέας ἁρμοδιότητας καθὼς καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ΟΓΑ Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν σᾶς παρακαλῶ, ἐκ μέρους τῶν ἀκροατῶν τῆς ἐκπομπῆς. «Ἡ ὥρα τῆς Ὑπαίθρου», ὅπως μᾶς μιλήσετε εἰδικώτερα γιὰ τὰ μέτρα βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις ἐπέδειξε καὶ ἐπιδεικνύει συνεχῶς ἀπέραντον στοργικὸν ἐνδιαφέρον Καὶ κατ' ἀρχὴν μᾶς λέτε σᾶς παρακαλῶ, κύριε Ὑπουργέ, ποίας βελτιώσεις ἐπέφερε μέχρι σήμερον ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου;

Ἀπάντησις

Εἰς τὸν τομέα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῶν ἀγροτῶν μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου, ἔγιναν πραγματικὰ ἄλματα. Οἱ συντάξεις γήρατος τῶν ἀγροτῶν ηὐξήθησαν κατὰ 700)ο περίπου Ὅπως γνωρίζετε ἀπὸ 180, 220 καὶ 300 δραχ. μηνιαίως ποὺ εἶχαν καθορισθῆ ἀρχικῶς αἱ συντάξεις, καταβάλλονται σήμερα συντάξεις ἀντιστοίχως δραχμῶν 300 400 καὶ 500 μηνιαίως καὶ αὐτὸ ὄχι μόνον ἐπὶ δώδεκα μῆνες Ἐπὶ πλέον τῶν δώδεκα μηνιαίων συντάξεων κατεβάλλεται μία μηνιαία σύνταξις γιὰ τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ νέου ἔτους καὶ μισὴ σύνταξις γιὰ τὶς ἑορτὲς τοῦ Πάσχα.

Ἀλλὰ ἀνεγνωρίσθη, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν δικαίωμα συντάξεως καὶ εἰς τοὺς ἀγρότας ἐκείνους, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ποὺ δὲν ἔχουν συμπληρώσει τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἀλλὰ ἔχουν κατασιῆ ἀνίκανοι διὰ ἀγροτικὴν ἐργασίαν. Εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι ἔχει ἀναγνωρισθῆ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα λόγῳ ἀναπηρίας εἰς 3 228 ἀγρότας ἐκ τῶν ὁποίων ἄνδρες εἶναι 2 350 καὶ γυναῖκες 878. Ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν σύνταξιν δραχ 300 949, 400 δραχ. 1 545 καὶ 500 δραχ. 734. Ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων ἔγινεν ἤδη καὶ μάλιστα ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1967. Ἤδη κρίνονται 3.000 αἰτήσεις συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας μηνιαίως

Εἰς τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τῶν ἀγροτῶν ἔγινεν ἐπίσης ἐντυπωσιακὴ πρόοδος, μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν, διότι οἱ ἀγρόται ἔχουν πλέον νοσοκομειακὴν περίθαλψιν ὡς ἠσφαλισμένοι καὶ ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιητικῶν ἀπορίας. Ἔτσι οἱ ἀγρότες μας δὲν εἶναι πιὰ ἠναγκασμένοι νὰ πωλοῦν τὰ ζῶα τους ἢ τὸ λάδι τους γιὰ νὰ πληρώσουν τὴν κλινικὴ καὶ τὸν γιατρό, ἀλλὰ γιὰ νὰ ζήσουν καλύτερα αὐτοὶ καὶ τὰ παιδιά τους. Ταὐτοχρόνως ἔχουν τὴν συνείδησιν ὅτι τὸ Κράτος τοὺς ἀντιμετωπίζει ὡς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν δικαιώματα ἴσα μὲ τοὺς ἄλλους ἠσφαλισμένους καὶ δὲν τοὺς προστατεύει ἐξευτελίζοντάς τους ὡς ἀπόρους

Αὐτὸ τὸ γεγονὸς ὅμως πρέπει νὰ τονώσῃ ἀκόμα περισσότερο τὴν συνείδησι τῶν εὐθυνῶν τῶν ἀγροτῶν ἀπέναντι στὸ κοινωνικὸ σύνολο καὶ στὸ Ἔθνος

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Δι' ἔμπρακτον ἀγάπην Ἰδιαιτέρας του Πατρίδος

Ὡς πρόεδρος κοινότητος Νεοχωρίου Χαλκιδικῆς θεωρῶ ὑποχρέωσιν καὶ ἐπιτακτικὸν καθῆκον νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσίως τὰ ἀπείρους εὐχαριστίας ἐκ μέρους τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν κατοίκων πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Γεώργιον Δημητρίου Ψυχούλαν δι' ἐνίσχυσιν εὐγενοῦς προσπαθείας κοινότητος διαμορφώσεως ἐξωτερικῆς ὁδοποιΐας διὰ ποσοῦ 21.000 δραχ Ἡ ὡς ἄνω συγκινητικὴ προσφορὰ τοῦ ἀνωτέρου ἐξέχοντος τέκνου τῆς κοινότητος μας ἀποδεικνύει περιτράνως τὰ λεπτὰ αἰσθήματα ποὺ κοσμοῦν τὸν ὡς ἄνω δωρητὴν ἀγάπης καὶ στοργῆς πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν του Πατρίδα. Μαζὶ δὲ μὲ τὰς εὐχαριστίας μας τὸν συγχαίρομεν εὐχόμενοι ὁλοψύχως ὅπως τὸ παράδειγμά του ἀκολουθοῦν ἅπαντες διότι ἔτσι ἀποδεικνύουν ὅτι εἶναι ἄξιοι ἀπόγονοι τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς των.

Ὁ πρόεδρος κοινότητος
Παπαργυρίου Ἰωάννης

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

μερῶν· καὶ φθάνουν στὸν παραλήπτη. ὑπηρεσία ἢ ἰδιώτη, μὲ σημαντικὴ καθυστέρησιν. Ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ προκαλῆται ἀνωμαλία καὶ ἀρρυθμία στὶς ἐργασίες τοῦ παραλήπτου πολλάκις δὲ καὶ ἀνεπανόρθωτες ζημία.

Δι' αὐτὸ τὸ ΚΤΕΛ ἄς ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴ τῶν κατὰ τόπους πρακτόρων του καὶ τῶν βιηθῶν τῶν λωφορείων νὰ καταβάλουν μεγαλυτέρα προσπάθεια πρὸς πλήρη ἀνταπόκρισιν στὸ ἔργο τους. Δὲν εἶναι, φροντοῦμε, καὶ τόσο δύσκολο.